Stuk **1507** (2007-2008) – Nr. 2

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

13 maart 2008

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het verdrag van de Raad van Europa inzake de strijd tegen mensenhandel, opgemaakt in Warschau op 16 mei 2005

VERSLAG

namens de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme uitgebracht door de heer Luc Van den Brande

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire.

Vaste leden:

de heren Stefaan Sintobin, Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, John Vrancken;

de dames Sabine Poleyn, Miet Smet, de heren Luc Van den Brande, Johan Verstreken;

de heer Marnic De Meulemeester, de dames Stern Demeulenaere, Anne Marie Hoebeke;

de heren Gilbert Bossuyt, Jan Roegiers, mevrouw Anissa Temsamani.

Plaatsvervangers:

de dames Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, de heer Werner Marginet, mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Christian Verougstraete;

de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Cindy Franssen, de heer Koen Van den Heuvel, mevrouw Monica Van Kerrebroeck;

de heren Louis Bril, Patrick De Klerck, Marc van den Abeelen;

de heren Bart Caron, Kurt De Loor, Jacky Maes.

Toegevoegde leden:

de heer Jan Loones;

de heer Eloi Glorieux.

Zie:
1507 (2007-2008)
– Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

Blz.

I. Inleidende uiteenzetting door de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin ... 4

1. Procedureverloop ... 4

2. Achtergrond, inhoud en doelstellingen van het verdrag ... 4

2.1. Algemene situering ... 4

2.2. Doelstellingen en inhoud van het verdrag ... 5

2.2.1. Europees samenwerkingsinstrument ... 5

2.2.2. Preventieve maatregelen ... 5

2.2.3. Beschermende maatregelen ... 5

2.2.4. Materieel strafrecht ... 5

2.2.5. Onderzoek, vervolging en gerechtelijke procedures ... 5

3. Vlaamse bevoegdheden met betrekking tot dit verdrag ... 5

3.1. Raakvlakken met het Vlaamse welzijnsbeleid ... 6

3.2. Raakvlakken met het Vlaamse inburgeringsbeleid ... 6

3.3. Raakvlakken met het Vlaamse onderwijsbeleid ... 6

II. Algemene bespreking ... 6

1. Tussenkomst van mevrouw Anne Marie Hoebeke ... 6

2. Tussenkomst van de heer Luc Van den Brande en repliek van de minister ... 6

3. Tussenkomst van de heer Karim Van Overmeire en repliek van de minister ... 8

III. Stemmingen ... 8

1. Artikelsgewijze stemming ... 8

2. Stemming over het geheel ... 8

Bijlage: Stand van de instemmingsprocedure ... 9

DAMES EN HEREN,

In de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme werd op datum van dinsdag 26 februari 2008 het ontwerp van instemmingsdecreet met het verdrag van de Raad van Europa inzake de strijd tegen mensenhandel, opgemaakt in Warschau op 16 mei 2005, na bespreking bij unanimiteit aangenomen.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER STEVEN VANACKERE, VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

1. Procedureverloop

Vooraleer in te gaan op de eigenlijke draagwijdte van het voorliggende verdrag, wenst minister *Steven Vanackere*, heel in het kort, het interne procedureverloop te schetsen dat hier reeds werd doorlopen. Eerst en vooral wijst hij er daarbij op dat het in deze over een zogenaamd 'gemengd' verdrag gaat, waarvoor in casu zowel de federale overheid, de gemeenschappen als de gewesten bevoegd zijn. Dit gemengde karakter werd vastgesteld door de Werkgroep 'Gemengde Verdragen' op zijn bijeenkomst van 24 maart 2004. De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) – waarvan de Werkgroep 'Gemengde Verdragen' een adviesorgaan is – heeft deze vaststelling op 15 maart 2005 bekrachtigd.

Dit alles heeft mee tot gevolg dat de Vlaamse Regering ertoe gehouden is om dit verdrag, bij wege van instemmingsdecreet, ter goedkeuring voor te leggen aan het Vlaams Parlement, teneinde het na de noodzakelijke parlementaire goedkeuring te kunnen bekrachtigen. Dientengevolge werd het voorontwerp van instemmingsdecreet in eerste lezing principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 16 mei 2007, die na het inwinnen van de nodige adviezen – waaronder dat van de Raad van State, die geen opmerkingen had – het ontwerp in tweede lezing definitief goedkeurde op datum van 23 november 2007. Indiening bij het Vlaams Parlement volgde op 22 januari 2008.

Na afronding van de parlementaire instemmingsprocedure moet het betreffende decreet natuurlijk ook nog bekrachtigd en afgekondigd worden door de Vlaamse Regering. De allerlaatste procedurestap zal dan, zoals gebruikelijk bij gemengde verdragen, bestaan in de afronding van de internationale ratificatieprocedure van dit verdrag door de Belgische federale overheid.

2. Achtergrond, inhoud en doelstellingen van het verdrag

2.1. Algemene situering

Na die korte procedureschets komt de minister tot de eigenlijke verdragsinhoud. Het begrip 'mensenhandel' (zoals gedefinieerd in artikel 4 van het verdrag) vormt vanzelfsprekend het kerngegeven binnen dit verdrag. Het is een erg breed concept, waaronder men het exploiteren van mensen door middel van dwang verstaat, en dit onder de vorm van slavernij, seksuele uitbuiting, dwangarbeid, gedwongen huwelijk en dergelijke meer. De minister benadrukt daarbij dat het concept mensenhandel absoluut niet hetzelfde is als de smokkel van illegalen. Dat laatste is wel degelijk een andere materie. Men mag de twee begrippen dus niet door elkaar halen.

Het hoeft ook geen betoog dat het bij mensenhandel vaak om een moeilijk controleerbaar fenomeen gaat. Ondanks de wereldwijde inspanningen van vele overheden en niet-gouvernementele organisaties bekleedt dit gegeven momenteel nog steeds de derde plaats qua criminaliteit op wereldschaal. Enkel de drugs- en wapenhandel zijn nog omvangrijker qua omvang. De grootste groep van slachtoffers bestaat overigens uit vrouwen en kinderen.

Gezien de omvang en de ernst van het probleem werd tijdens de 112de zitting van het Comité van Ministers van de lidstaten van de Raad van Europa op 14 en 15 mei 2003 in Straatsburg, dan ook beslist de strijd tegen de mensenhandel op te voeren. Via een ad-hoccomité voor de strijd tegen de mensenhandel, het 'Comité ad hoc sur la lutte contre la traite des êtres humains' (CAHTEH), voorgezeten door een Belg, de heer Jamart, werd een verdragstekst opgesteld. Deze werd op 3 mei 2005 aangenomen door het Comité van Ministers van de Raad van Europa.

De minister preciseert daarbij dat dit verdrag ook in het verlengde ligt van het zogenaamde 'Protocol van Palermo' (voluit het 'Aanvullend protocol inzake de preventie, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, in het bijzonder vrouwen- en kinderhandel, bij het VN-verdrag tegen transnationale georganiseerde misdaad'), dat reeds werd ondertekend op 12 december 2000. Dit protocol werd bij Vlaams decreet van 7 mei 2004 goedgekeurd en is voor België in werking getreden op 10 september 2004. Het nu voorliggende, in het kader van de Raad van Europa opgestelde verdrag mag derhalve beschouwd worden als een verlengstuk van de reeds eerder opgestarte

VN-inspanningen, waarbinnen Vlaanderen zich sowieso reeds had ingeschreven.

2.2. Doelstellingen en inhoud van het verdrag

2.2.1. Europees samenwerkingsinstrument

Na die achtergrondsituering somt minister Steven Vanackere ook de belangrijkste doelstellingen van het verdrag op. Het verdrag in kwestie moet in essentie een praktisch Europees samenwerkingsinstrument zijn ter voorkoming en bestrijding van mensenhandel, ter bescherming van de fundamentele rechten van de slachtoffers van mensenhandel, voor het ontwikkelen van een kader voor de hulp aan die slachtoffers en ten slotte moet het ook een instrument zijn voor de bevordering van de internationale samenwerking in de strijd tegen de mensenhandel.

Met het oog op de realisatie daarvan moeten de verdragsluitende partijen een aantal concrete maatregelen treffen. Voor wat dat betreft, wijst de minister erop dat nogal wat van de te nemen maatregelen zich, uit de aard der zaak, situeren op het vlak van de federale bevoegdheden. Dit belet evenwel niet dat binnen de Belgische context ook de gefedereerde entiteiten bevoegd zijn.

2.2.2. Preventieve maatregelen

Ter illustratie van een en ander somt de minister daarna in globo de te nemen engagementen op. Een eerste categorie van maatregelen betreft de voorkoming, samenwerking en andere maatregelen die moeten worden genomen inzake de bestrijding van de mensenhandel. Onder deze preventieve maatregelen vallen onder andere de coördinatie op nationaal vlak tussen de betrokken instanties, evenals de voorlichting en educatie. Ook dienen maatregelen te worden genomen ter ontmoediging van de vraag, maatregelen aan de grenzen (grenscontroles o.a.) en maatregelen ter voorkoming van de vervalsing van reisdocumenten.

2.2.3. Beschermende maatregelen

Een tweede grote categorie van maatregelen wordt gevormd door het verdragshoofdstuk aangaande de bescherming van slachtoffers. Hiermee komen we meteen ook een heel stuk meer in de buurt van de Vlaamse bevoegdheden. Het gaat dan meer bepaald over maatregelen ter identificatie van slachtoffers, maatregelen ter bescherming van hun privéleven, maatregelen over de hulp aan slachtoffers (zoals bijvoorbeeld het voorzien in tolken of medische spoedhulp), het organiseren van een periode van herstel en bezinning (d.w.z. een aantal dagen waarbinnen het slachtoffer niet kan worden uitgewezen), het verlenen van een verblijfsvergunning, de schadeloosstelling en andere rechtsmiddelen, de repatriëring van slachtoffers en het garanderen van de gelijkheid tussen mannen en vrouwen (gendergelijkheid) voor wat betreft de hulp die men verleent.

2.2.4. Materieel strafrecht

Een derde categorie van maatregelen betreft het materieel strafrecht en situeert zich daardoor op federaal vlak. De verdragsluitende partijen engageren zich daarbij om feiten met betrekking tot mensenhandel strafbaar te stellen, om doeltreffende en afschrikwekkende sancties in te stellen, om te voorzien in verzwarende omstandigheden (bijvoorbeeld ingeval van misdrijven die begaan werden tegen kinderen) en om bij het bepalen van de strafmaat rekening te houden met eerdere veroordelingen van de daders. Tevens wordt bepaald dat men, ingeval een slachtoffer onder dwang zijn medewerking heeft moeten verlenen aan mensenhandel, moet voorzien in de mogelijkheid om geen straf op te leggen.

2.2.5. Onderzoek, vervolging en gerechtelijke procedures

Een volgende categorie aan maatregelen heeft te maken met onderzoek, vervolging en gerechtelijk procesrecht, die in de Belgische context insgelijks federale bevoegdheden zijn. Het gaat daarbij dan onder andere over het beschermen van getuigen tegen wraakacties evenals de mogelijkheid tot vervolging zonder klacht van de slachtoffers. De internationale samenwerking wordt geregeld in een verder hoofdstuk. Waarbij onder andere wordt voorzien in de uitwisseling van informatie. Een laatste gedeelte ten slotte, heeft te maken met opvolgingsmechanismen. Het gaat daarbij dan over het creëren van een ‘group of experts on action against trafficking in human beings’, die belast wordt met het nagaan van de correcte opvolging van het verdrag.

3. Vlaamse bevoegdheden met betrekking tot dit verdrag

Uit de voorgaande opsomming mag dus geredelijkerwijze geconcludeerd worden dat het verdrag hoofdzakelijk betrekking heeft op aangelegenheden die in de Belgische context tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren. Dit belet echter niet dat ook de deelstaten in deze wel degelijk bevoegd zijn. De minister preciseert dat de specifieke Vlaamse bevoegdheden zich voornamelijk situeren op het vlak van preventie en hulp aan de slachtoffers. Meer bepaald zijn er hier raakvlakken met de Vlaamse

beleidsdomeinen Welzijn, Inburgering en Onderwijs.

3.1. Raakvlakken met het Vlaamse welzijnsbeleid

Inzake welzijn vestigt de minister de aandacht op het feit dat reeds op vandaag het Netwerk Hulpverlening Mensenhandel actief is. Dit is het voornaamste Vlaamse initiatief inzake strijd tegen mensenhandel. Het beoogt een adequate hulpverlening aan slachtoffers door middel van netwerking en het ondersteunt ook de teams van Payoke en Pag Asa die fungeren als onthaalcentra voor slachtoffers van mensenhandel.

Vanuit de Vlaamse bevoegdheden gezien, mag het voorliggende verdrag volgens de minister dan ook worden toegejuicht als de formalisering van een aantal engagementen die op vandaag sowieso reeds voor een belangrijk stuk in de feiten zijn opgenomen. Vlaanderen heeft ter zake immers reeds een relatief goed uitgebouwde welzijnssector, met veel aandacht voor gelijke kansen, non-discriminatie, integratie van nieuwkomers en strijd tegen sociale uitsluiting en armoede. Daarom vallen er voor de Vlaamse overheid dan ook geen bijkomende financiele implicaties te verwachten ten gevolge van de goedkeuring van dit verdrag. De nodige instrumenten werden immers al enkele jaren geleden op poten gezet.

3.2. Raakvlakken met het Vlaamse inburgeringsbeleid

Naast de zopas gesitueerde implicaties van het verdrag op het vlak van het Vlaamse welzijnsbeleid, zijn er ook raakvlakken met het inburgeringsbeleid van de Vlaamse overheid. Met name behoren de slachtoffers van mensenhandel eveneens tot de doelgroep van het Inburgeringsdecreet van 28 februari 2003. Dit brengt mee dat van zodra ze zijn ingeschreven in het Rijksregister, ook zij een inburgeringstraject op maat kunnen volgen.

3.3. Raakvlakken met het Vlaamse onderwijsbeleid

De minister signaleert ten slotte nog dat er ook zekere raakvlakken zijn op het vlak van onderwijs. Dit meer bepaald in de mate dat er engagementen worden opgenomen ten aanzien van kinderen die mee geconfronteerd zijn geweest met mensenhandel. Binnen de Vlaamse Gemeenschap is het recht op onderwijs immers een fundamenteel recht voor alle kinderen, dus ook voor kinderen zonder bewijs van wettig verblijf.

Afsluitend verzoekt de minister de commissieleden dan ook om het hen voorgelegde instemmingsdecreet te willen goedkeuren.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Tussenkomst van mevrouw Anne Marie Hoebeke

Mevrouw *Anne Marie Hoebeke* stelt vast dat de problematiek van de mensenhandel reeds vele jaren in de publieke aandacht staat. Met name journalist Chris De Stoop heeft hierin, begin de jaren negentig van de vorige eeuw, een baanbrekende rol gespeeld met de publicatie van zijn boek ‘Ze zijn zo lief, meneer’, waarin hij als een van de eersten de internationale vrouwenhandel van binnenuit beschreef.

Zowel op het niveau van de federale overheid als op het niveau van de deelstaten werden er dan ook reeds – in antwoord op de publieke commotie die rond dit thema was ontstaan – diverse maatregelen genomen. De goedkeuring van dit verdrag vormt ten gronde dan ook een formele veruitwendiging van wat op het terrein sowieso reeds gerealiseerd is. De Open Vld-fractie zal dit ontwerp van instemmingsdecreet dan ook goedkeuren.

2. Tussenkomst van de heer Luc Van den Brande en repliek van de minister

De heer *Luc Van den Brande* wenst in zijn tussenkomst eerst en vooral even terug te komen op de door de minister kort aangehaalde kwestie van de federale afronding van de ratificatie van het voorliggende verdrag. Meer bepaald wenst hij een principiële juridische tegenwerping te formuleren met betrekking tot de bemerking dat het de taak en de bevoegdheid van de federale overheid zou zijn om in te staan voor de ratificatie van gemengde verdragen.

Ten einde hierover geen misverstanden te laten bestaan preciseert de *minister* dat een en ander desgevallend enkel betekent dat de federale overheid instaat voor de afronding van het geheel van de binnen-Belgische ratificatieprocedure, hetgeen in concreto impliceert dat er mededeling wordt gedaan van de finalisering van de Belgische ratificatie aan de verdragsdepositaris. Een en ander impliceert ook de neerlegging van de betreffende ratificatieoorkonde.

Daarop inpikkend benadrukt de heer *Van den Brande* dat de federale overheid hierbij enkel uitvoering geeft aan de ratificatie die rechtens mee toekomt aan de betrokken deelstatelijke entiteiten. Ingeval van gemengde verdragen zijn zowel de deelstaten als de federale overheid immers gelijkelijk bevoegd. Het is dus nadrukkelijk niét de federale overheid die als-

dusdanig ratificeert, maar de federale overheid die – in uitvoering van een te dien einde tussen de verschillende entiteiten gesloten protocol – uitvoering geeft aan de diverse ratificaties die binnen de Belgische context moeten gebeuren ingeval het over gemengde verdragen gaat. De federale overheid moet daartoe met andere woorden gemandateerd worden door de diverse bevoegde entiteiten. De heer Van den Brande wijst er daarbij op dat het in deze niet louter over een kwestie van woorden of formuleringen gaat, maar wel degelijk over een fundametele constitutionele principskwestie. Dit punt is overigens des te relevanter in het licht van bepaalde momenteel lopende besprekingen, waarbij vanuit bepaalde kringen nog maar eens de piste is opgedoken om de ratificatiebevoegdheid voor internationale en/of Europese verdragen opnieuw te herfederaliseren. Iets waar evidenterwijze geen sprake kan van zijn.

Minister *Steven Vanackere* verklaart zich in deze stelling te kunnen terugvinden. De rol van de federale overheid beperkt zich hier tot het zetten van de allerlaatste procedurestap en mag dus zeker niet te exhaustief geïnterpreteerd of omschreven worden. De ratificatie op zich, gebeurt door elk van de constitutieve entiteiten die binnen ons systeem, elk voor wat hen betreft, daartoe moeten overgaan. Bij ontstentenis daarvan kan de federale overheid niet tot afronding van de internationale ratificatieprocedure overgaan.

Na deze principskwestie te hebben uitgeklaard, komt de heer *Luc Van den Brande* terug tot het eigenlijke voorwerp van het ter goedkeuring voorliggende verdrag. De behandelde materie is, zowel in juridisch als algemeen menselijk opzicht, ontegenzeggelijk van het grootste belang. De spreker wijst er dienaangaande op dat naar aanleiding van de derde Top van de Raad van Europa op 16 en 17 mei 2005 in Warschau (de vorige Topbijeenkomsten gingen door in Wenen in 1993 en in Straatsburg in 1997) de deelnemende Europese staats- en regeringsleiders krachtig stelling hebben genomen tegen terrorisme en mensensmokkel. Beide druisen immers op grove wijze in tegen de binnen de landen van de Raad van Europa vigerende principes inzake menselijke waardigheid en recht. In concreto werden toen ook drie belangrijke, en inherent met elkaar verbonden, conventies van de Raad van Europa opengesteld voor ondertekening. Het betreft met name de conventies inzake de strijd tegen terrorisme, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en, last but not least, de bestrijding van de mensenhandel.

Nog op dezelfde bijeenkomst werd door België ook overgegaan tot ondertekening van de Conventie van de Raad van Europa aangaande de bestrijding van het witwassen, het opsporen en het in beslag nemen van opbrengsten uit criminele activiteiten en het financieren van terrorisme. Dit verdrag van de Raad van Europa tegen 'money laundering' is in verband met de hier voorliggende problematiek vanzelfsprekend ook uitermate relevant. Met mensenhandel valt immers grof geld te verdienen. Geld dat men dan in het officiële circuit probeert te brengen, waardoor de georganiseerde misdaad op termijn ook het bonafide zakenleven dreigt te infiltreren. Mee omwille van de talrijke interferenties tussen de fenomenen van mensenhandel, witwaspraktijken en terrorisme, heeft de Raad van Europa het dan ook aangewezen geacht om hier rond een totaalpakket aan verdragsrechtelijke maatregelen uit te werken.

Daar waar het overigens klopt dat het vandaag voorliggende verdrag van de Raad van Europa in zekere zin een verlengstuk is van een eerder en gelijksoortig VN-verdrag, wenst de spreker er toch op te wijzen dat het voorliggende verdrag één belangrijk voordeel heeft op zijn voorganger, met name de veel grotere afdwingbaarheid ervan. In meer algemeen opzicht attendeert de heer Van den Brande de commissieleden op de problematiek van de soms wat al te breed geformuleerde VN-verdragen. Op heden kan men dienaangaande immers niet meer om de vaststelling heen dat een en ander potentieel aanleiding geeft tot een ware 'inflatie' aan mensenrechten / fundamentele rechten / grondrechten / individuele en collectieve basisrechten en dergelijke meer. Het hoeft daarbij ook geen betoog dat dit fenomeen – hoewel het telkens om behartenswaardige en zelfs lovenswaardige zaken gaat – geen gezonde situatie is. Hoe meer zaken men verdragsmatig 'canoniseert' hoe minder ze elk op zich waard dreigen te worden (inflatie leidt inherent immers steeds tot ontwaarding – een maxime die niet enkel in economisch maar ook in juridisch opzicht valabel is) en hoe problematischer hun afdwingbaarheid wordt.

Mee in dat licht gezien, is het voorliggende verdrag dan ook een goede zaak. Het gaat hier immers om meer dan een loutere duplicatie. Voor de 47 lidstaten van de Raad van Europa legt dit verdrag immers de juridische verplichting op om te voorzien in specifieke afdwingbaarheidsmechanismen. In de Belgische context mag dit dan nog voornamelijk een taak voor de federale overheid zijn, maar ook Vlaanderen heeft zijn verantwoordelijkheden opgenomen en speelt hierin reeds terdege zijn rol. Een bijkomend, ondersteunend rechtskader kan hier echter hoe dan ook geen kwaad.

Afsluitend spreekt de heer Van den Brande nogmaals zijn overtuiging uit dat de mensenhandel en dan nog heel in het bijzonder de vrouwenhandel één van de grootste gesels van deze tijd is. De Europese samenleving die fundamenteel gebaseerd is op het respect voor de menselijke waardigheid kan en mag hier niet blind voor blijven. Met dit fenomeen moet

integendeel radicaal komaf gemaakt worden. Principsverklaringen zijn in deze niet voldoende, er moeten daarnaast ook in de praktijk sluitende mechanismen worden uitgewerkt en toegepast. Ter zake dient ook Vlaanderen ten volle zijn verantwoordelijkheid op te nemen in de strijd tegen dit mensonterend gebeuren.

In het verlengde daarvan, en mee met het oog op een rapportage bij de Raad van Europa, had de heer Van den Brande van de minister ook graag een stand van zaken gekregen aangaande de goedkeuring van dit verdrag in de diverse bevoegde deelstaatparlementen en in het federale parlement.

Voor wat de stand van ratificatie van dit verdrag in de verschillende Belgische parlementen betreft, zegt de *minister* toe de meest recente stand van zaken te zullen laten opvragen, teneinde deze informatie desgevallend ter beschikking te stellen voor het verslag.

3. Tussenkomst van de heer Karim Van Overmeire en repliek van de minister

De heer *Karim Van Overmeire* verklaart namens de Vlaams Belangfractie insgelijks het voorliggende ontwerp van decreet te kunnen onderschrijven. Het voorliggende verdrag doet overigens niets af van het rechtlijnige standpunt dat de fractie van de spreker steeds heeft ingenomen ten aanzien van de problematiek van de immigratie. De Vlaams Belangfractie blijft in deze bij haar pleidooi voor een veel striktere controle op de immigratie. In dit mensenhandelverdrag wordt echter een specifiek probleem van een geheel andere orde behandeld. De bonafide slachtoffers van mensenhandel die op ons grondgebied worden aangetroffen verdienen een fatsoenlijke behandeling volgens de in dit document beschreven principes. Elke geciviliseerde staat en volk is zulks aan zichzelf verplicht. De in de verdragsartikels 5 (preventie) en 12 (hulp aan slachtoffers) vervatte Vlaamse bevoegdheden zijn dan ook volkomen gerechtvaardigd en legitiem. Om die redenen zal de Vlaams Belangfractie dit ontwerp van instemmingsdecreet dan ook goedkeuren.

Afsluitend had de heer Van Overmeire van de minister nog graag vernomen of deze enig idee heeft van de omvang van dit fenomeen. Over hoeveel personen gaat het, bijvoorbeeld, in ons land? En gaat dat aantal in stijgende of dalende lijn, of blijft alles min of meer stabiel?

Op dat laatste antwoordt de *minister* insgelijks dat hij de gevraagde cijfergegevens niet onmiddellijk bij de hand heeft. Wel ziet hij een tweetal mogelijke kanalen via dewelke hij kan proberen tot een gefundeerd antwoord te komen. Enerzijds is er het netwerk van de Vlaamse Centra voor Algemeen Welzijnswerk (CAW's) waar de minister rechtstreeks informatie kan inwinnen over de omvang van het fenomeen, maar voor de eigenlijke internationale dimensie van dit fenomeen zal de minister een beroep moeten doen op bronnen die buiten zijn rechtstreekse bevoegdheid vallen. Hij denkt dan met name in eerste instantie aan de hoger reeds door hem geciteerde opvolgingsgroep van experten (de 'group of experts on action against trafficking in human beings'), die hoogstwaarschijnlijk over het nodige cijfermateriaal zal beschikken. Vermoedelijk is daar ook per lidstaat terug te vinden wat de dimensie van dit probleem is. De minister verklaart zich in elk geval gaarne bereid om hieromtrent – in de mate van het mogelijke – de nodige bevragingen te doen en de desgevallend daaruit resulterende gegevens over te maken aan de commissie. De minister vraagt hierbij echter begrip voor het feit dat hij vanzelfsprekend geen resultaatverbintenis kan aangaan voor de elementen die niet onder zijn onmiddellijke bevoegdheid vallen.

III. STEMMINGEN

1. Artikelsgewijze stemming

Artikel 1

Ter stemming gelegd, wordt het eerste artikel van het ontwerp van decreet aangenomen bij unanimiteit van acht stemmen.

Artikel 2

Ter stemming gelegd, wordt daarna ook het tweede artikel van het ontwerp van decreet aangeomen bij unanimiteit van acht stemmen.

2. Stemming over het geheel

In zijn geheel ter stemming gelegd, wordt het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag van de Raad van Europa inzake de strijd tegen mensenhandel, opgemaakt in Warschau op 16 mei 2005, tenslotte eveneens aangenomen bij unanimiteit van acht stemmen.

De verslaggever, *De voorzitter,*

Luc VAN DEN BRANDE

Karim VAN OVERMEIRE

BIJLAGE:

Stand van de instemmingsprocedure

Verdrag van de Raad van Europa inzake de strijd tegen mensenhandel:

Stand van de instemmingsprocedure bij de Belgische federale en deelstatelijke overheden
(d.d. 10 maart 2007):

- Brusselse Hoofdstedelijke Gewest: ordonnantie van 7 december 2006
- Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest: ordonnantie van 19 april 2007
- Federaal: wet van 3 juni 2007

_____